

Den Europæiske Unions Tidende

L 165

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

17. juni 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
		Kommissionens forordning (EF) nr. 886/2006 af 16. juni 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
		Kommissionens forordning (EF) nr. 887/2006 af 16. juni 2006 om åbning af en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug, æbler og ferskner)	3
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 888/2006 af 16. juni 2006 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur	6
		Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2006 af 16. juni 2006 om fastsættelse af minimumssalgspriserne for smør med henblik på den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005	8
		Kommissionens forordning (EF) nr. 890/2006 af 16. juni 2006 om fastsættelse af maksimumsstøtten for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005	10
		Kommissionens forordning (EF) nr. 891/2006 af 16. juni 2006 om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen for smør i forbindelse med den 1. særlige licitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 796/2006	12
		Kommissionens forordning (EF) nr. 892/2006 af 16. juni 2006 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør med henblik på den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den i forordning (EF) nr. 1898/2005 fastsatte løbende licitation	13
		Kommissionens forordning (EF) nr. 893/2006 af 16. juni 2006 om fastsættelse af minimumssalgsprisen for smør i forbindelse med den 43. dellicitation under den løbende licitation som omhandlet i forordning (EF) nr. 2771/1999	14
		Kommissionens forordning (EF) nr. 894/2006 af 16. juni 2006 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1011/2005, for produktionsåret 2005/06	15

Kommissionen

2006/417/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 20. april 2004 om afslutning af proceduren mod Italien, regionen Friuli-Venezia Giulia, for så vidt angår foranstaltningerne i lovforslag nr. 106/1/A — »Støtte til indførelse af infrastruktur og tjenesteydelser i godstransportsektoren, til strukturomlægning af vejtransporten og til udvikling af kombineret transport« (meddelt under nummer K(2004) 1376) ⁽¹⁾** 17

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ **Rådets fælles aktion 2006/418/FUSP af 12. juni 2006 om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben** 20
- ★ **Rådets fælles aktion 2006/419/FUSP af 12. juni 2006 om støtte til gennemførelsen af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben** 30

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/88/EF af 14. december 2005 om ændring af direktiv 2000/14/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug (EUT L 344 af 27.12.2005)** 35

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 886/2006**af 16. juni 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 16. juni 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	54,6
	204	28,9
	999	41,8
0707 00 05	052	124,8
	068	46,6
	999	85,7
0709 90 70	052	94,1
	999	94,1
0805 50 10	052	54,6
	388	73,0
	508	52,0
	528	56,1
	999	58,9
0808 10 80	388	99,1
	400	97,5
	404	101,4
	508	86,5
	512	74,9
	524	88,5
	528	92,4
	720	115,6
	804	110,7
	999	96,3
0809 10 00	052	219,8
	204	61,1
	624	135,7
	999	138,9
0809 20 95	052	343,6
	068	95,0
	999	219,3
0809 30 10, 0809 30 90	624	182,5
	999	182,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 887/2006

af 16. juni 2006

om åbning af en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug, æbler og ferskner)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 35, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 ⁽²⁾ fastsættes der gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.
- (2) I henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan der, for så vidt som det er nødvendigt for at muliggøre en økonomisk vigtig eksport, ydes eksportrestitutioner til varer, der eksporteres af Fællesskabet, dog under hensyntagen til de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300.
- (3) Med henvisning til artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 bør det sikres, at det handelsmønster, som restitutionsordningen tidligere har skabt, ikke forstyrres. Af denne grund og med henvisning til, at eksporten af frugt og grøntsager er sæsonbetonet, bør de anslåede mængder pr. produkt fastsættes ved hjælp af nomenklaturen for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽³⁾. Mængderne skal fordeles under hensyntagen til, at de pågældende produkter er mere eller mindre fordærvelige.
- (4) I henhold til artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal restitutionerne fastsættes under hensyn til situationen og den forventede udvikling i dels priserne for frugt og grøntsager på Fællesskabets marked og de disponible mængder, dels priserne i den internationale handel. Der bør ligeledes tages hensyn til afsætnings- og transportomkostningerne samt det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

- (5) I henhold til artikel 35, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes priserne for Fællesskabets marked under hensyntagen til de priser, som med henblik på eksport viser sig at være de gunstigste.
- (6) Den internationale handelssituation eller de særlige krav, der gør sig gældende på visse markeder, kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for et givet produkt alt efter produktets destination.
- (7) Tomater, citroner, appelsiner, druer til spisebrug, æbler og ferskner i kvalitetsklasse ekstra, I og II i de fælles handelsnormer kan i øjeblikket gøres til genstand for en økonomisk set betydelig eksport.
- (8) For at sikre den mest effektive udnyttelse af de tilgængelige ressourcer bør der under hensyntagen til Fællesskabets eksportstruktur iværksættes en licitation, og de vejledende restitutionsbeløb og de anslåede mængder for den pågældende periode bør fastsættes.
- (9) Forhandlingerne inden for rammerne af Europaaftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien og Bulgarien har navnlig til formål at liberalisere handelen med produkter, der er omfattet af den pågældende fælles markedsordning. Eksportrestitutionerne for disse to lande bør derfor afskaffes.
- (10) Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen. De berørte produkter, perioden for afgivelse af bud, de vejledende restitutionssatser og de anslåede mængder er fastsat i bilaget.

2. De licenser, der udstedes til fødevarerhjælp, og som er omhandlet i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 ⁽⁴⁾, afskrives ikke på de restitutionsberettigede mængder, der er angivet i bilaget til denne forordning.

3. Licenser af type A3 er gyldige i fire måneder, jf. dog artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1961/2001.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

⁽³⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2091/2005 (EUT L 343 af 24.12.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG

TILDELING AF EKSPORTLICENSER EFTER A3-ORDNINGEN FOR FRUGT OG GRØNTSAGER (TOMATER, APPELSINER, CITRONER, DRUER TIL SPISEBRUG, ÆBLER OG FERSKNER)**Periode, hvor buddene skal fremsættes: 3.-4. juli 2006**

Produktkode ⁽¹⁾	Bestemmelsessted ⁽²⁾	Vejledende restitutionsbeløb (EUR/t netto)	Anslåede mængder (t)
0702 00 00 9100	F08	30	5 333
0805 10 20 9100	F08	39	20 000
0805 50 10 9100	F08	60	3 333
0806 10 10 9100	F08	22	33 333
0808 10 80 9100	F04, F09	33	46 667
0809 30 10 9100 0809 30 90 9100	F03	16	26 667

⁽¹⁾ Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i bilag II til forordning (EØF) nr. 3846/87. Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11). De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

F03: Alle bestemmelsessteder undtagen Schweiz, Rumænien og Bulgarien.

F04: Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Ny Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexico og Costa Rica.

F08: Alle bestemmelsessteder undtagen Rumænien og Bulgarien.

F09: Følgende bestemmelsessteder: Norge, Island, Grønland, Færøerne, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien og Montenegro, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwain, Ras al-Khaimah og Fujairah), Kuwait, Yemen, Syrien, Iran, Jordan, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador og Colombia, lande og territorier i Afrika, ekskl. Sydafrika, bestemmelsessteder, som er fastsat i artikel 36 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 888/2006**af 16. juni 2006****om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvist er baseret på grundlag af specifikke fællesskabsregler med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget til denne forordning, tarifieres i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3.

- (4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾, i et tidsrum på tre måneder.

- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tarifieres i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

László KOVÁCS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 711/2006 (EUT L 124 af 11.5.2006, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifiering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
En sikkerhedsanordning, der giver adgang til data, der er lagret på en automatisk databehandlingsmaskine (adb-maskine). Den består af et flydende krystaldisplay (LCD), et trykt kredsløb og et batteri indkapslet i plast, som kan sættes i en nøglering. Anordningen genererer et 6-cifret nummer, som er specifikt for en bestemt bruger, og som giver brugeren adgang til de lagrede data på en adb-maskine. Anordningen kan ikke forbindes til en adb-maskine og fungerer uafhængigt af denne.	8543 89 97	Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, samt teksten til KN-kode 8543, 8543 89 og 8543 89 97. Anordningen kan ikke tariferes under pos. 8470, fordi der hverken er en manuel anordning til indtastning af data eller en regnefunktion som forudsat for varer henhørende under denne position (se forklarende bemærkninger til HS til denne position). Den kan ikke tariferes under pos. 8471, dels fordi den ikke frit kan programmeres i overensstemmelse med brugernes krav (se bestemmelse 5 A a) 2) til kapitel 84), dels fordi den ikke er en enhed til en databehandlingsmaskine, da den ikke kan tilsluttes centralenheden (se bestemmelse 5 B b) til kapitel 84). Anordningen tariferes under pos. 8543, fordi den er et elektrisk apparat med selvstændig funktion, ikke andetsteds tariferet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 889/2006**af 16. juni 2006****om fastsættelse af minimumssalgspriserne for smør med henblik på den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2005 af 9. november 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår foranstaltninger til afsætning af fløde, smør og koncentreret smør på EF's marked ⁽²⁾ kan interventionsorganerne ved løbende licitation sælge visse mængder interventionssmør, som de ligger inde med, og yde støtte for fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 25 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver licitation indkomne bud fastsættes en minimumssalgspris for smør og en maksimumsstøtte for fløde, smør og koncentreret smør, der

kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og iblandingsmetoden. Forarbejdningssikkerhedsstillelsen, jf. artikel 28 i forordning (EF) nr. 1898/2005, bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den i forordning (EF) nr. 1898/2005 fastsatte løbende licitation, fastsættes minimumssalgspriserne for interventionssmør og forarbejdningssikkerhedsstillelsen, jf. henholdsvis artikel 25 og 28 i nævnte forordning, som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 308 af 25.11.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2107/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 20).

BILAG

Minimumssalgspriserne for smør og forarbejdningssikkerhedstillelsen for den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandingsmetode			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Minimums- salgspris	Smør ≥ 82 %	Ubehandlet smør	—	210	—	210
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhedsstil- lelse		Ubehandlet smør	—	79	—	79
		Koncentreret	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 890/2006**af 16. juni 2006****om fastsættelse af maksimumsstøtten for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2005 af 9. november 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår foranstaltninger til afsætning af fløde, smør og koncentreret smør på EF's marked ⁽²⁾ kan interventionsorganerne ved løbende licitation sælge visse mængder interventionssmør, som de ligger inde med, og yde støtte for fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 25 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver licitation indkomne bud fastsættes en minimumssalgsspris for smør og en maksimumsstøtte for fløde, smør og koncentreret smør, der

kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og iblandingsmetoden. Forarbejdningssikkerhedsstillelsen, jf. artikel 28 i forordning (EF) nr. 1898/2005, bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den i forordning (EF) nr. 1898/2005 fastsatte løbende licitation, fastsættes maksimumsstøtten for fløde, smør og koncentreret smør og forarbejdningssikkerhedsstillelsen, jf. henholdsvis artikel 25 og 28 i nævnte forordning, som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 308 af 25.11.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2107/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 20).

BILAG

Maksimumsstøtten for fløde, smør og koncentreret smør og forarbejdningssikkerhedstilførslen for den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Iblandingsmetode		Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Maksimums- støtte	Smør $\geq$ 82 %	23,5	20	23,5	20
	Smør < 82 %	—	19,5	—	19,5
	Koncentreret smør	28	24,5	28	24,5
	Fløde	—	—	12	8,5
Forarbejd- ningssikker- hedsstilførsel	Smør	26	—	26	—
	Koncentreret smør	31	—	31	—
	Fløde	—	—	13	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 891/2006**af 16. juni 2006****om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen for smør i forbindelse med den 1. særlige licitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 796/2006**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 16, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽²⁾, er der blevet offentliggjort en licitationsbekendtgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* med henblik på opkøb af smør ved den løbende licitation, der blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2006 ⁽³⁾.
- (2) Ifølge artikel 17a i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes der på grundlag af de bud, der modtages for hver

særlige licitation, en maksimumsopkøbspris, eller det besluttes ikke at give tilslag.

- (3) På grundlag af de bud, der er modtaget ved den 1. særlige licitation, bør der fastsættes en maksimumsopkøbspris.
- (4) Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 1. særlige licitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 796/2006, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløb den 13. juni 2006 fastsættes maksimumsopkøbsprisen for smør til 246,19 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2107/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 20).

⁽³⁾ EUT L 142 af 30.5.2006, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 892/2006

af 16. juni 2006

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør med henblik på den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den i forordning (EF) nr. 1898/2005 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 47 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2005 af 9. november 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår foranstaltninger til afsætning af fløde, smør og koncentreret smør på EF's marked ⁽²⁾ afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte for koncentreret smør. I artikel 54 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et fedtstofindhold på mindst 96 %.
- (2) Der skal stilles en destinationssikkerhed, jf. artikel 53, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1898/2005, for at sikre, at detailhandelen overtager det koncentrerede smør.

- (3) På grundlag af de indkomne bud bør maksimumsstøtten fastsættes på det relevante niveau og destinationssøtten fastsættes tilsvarende.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 11. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den i forordning (EF) nr. 1898/2005 fastsatte løbende licitation, fastsættes maksimumsstøtten for koncentreret smør med et fedtstofindhold på mindst 96 %, jf. artikel 47, stk. 1, i nævnte forordning, til 26,8 EUR/100 kg.

Destinationssikkerheden, jf. artikel 53, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1898/2005, fastsættes til 36 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 308 af 25.11.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2107/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 893/2006**af 16. juni 2006****om fastsættelse af minimumssalgsprisen for smør i forbindelse med den 43. dellicitation under den løbende licitation som omhandlet i forordning (EF) nr. 2771/1999**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 21 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽²⁾ har interventionsorganerne udbudt visse mængder smør, som de ligger inde med, til salg ved løbende licitation.
- (2) Ifølge artikel 24a i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes der på grundlag af de bud, der modtages ved hver

dellicitation, en minimumssalgspris, eller det besluttet ikke at give tilslag.

- (3) På baggrund af de modtagne bud bør der fastsættes en minimumssalgspris.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 43. dellicitation i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, for hvilken fristen for indgivelse af bud udløb den 13. juni 2006, fastsættes minimumssalgsprisen for smør til 250,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/2005 (EUT L 290 af 4.11.2005, s. 3).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 894/2006**af 16. juni 2006****om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1011/2005, for produktionsåret 2005/06**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse ⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægstolden ved import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2005/06 blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1011/2005 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser

og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 823/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Under hensyn til de oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, bør de pågældende beløb ændres i overensstemmelse med bestemmelserne og betingelserne i forordning (EF) nr. 1423/95 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, og som for produktionsåret 2005/06 blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1011/2005, ændres og er vist i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juni 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 (EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5).

⁽³⁾ EUT L 170 af 1.7.2005, s. 35.

⁽⁴⁾ EUT L 148 af 2.6.2006, s. 40.

BILAG

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af hvidt sukker, råukker og produkter i KN-kode 1702 90 99 og anvendes fra den 17. juni 2006

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	29,48	2,44
1701 11 90 ⁽¹⁾	29,48	6,79
1701 12 10 ⁽¹⁾	29,48	2,31
1701 12 90 ⁽¹⁾	29,48	6,36
1701 91 00 ⁽²⁾	36,79	6,84
1701 99 10 ⁽²⁾	36,79	3,30
1701 99 90 ⁽²⁾	36,79	3,30
1702 90 99 ⁽³⁾	0,37	0,30

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt II, til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt I, til forordning (EF) nr. 1260/2001.

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. april 2004

om afslutning af proceduren mod Italien, regionen Friuli-Venezia Giulia, for så vidt angår foranstaltningerne i lovforslag nr. 106/1/A — »Støtte til indførelse af infrastruktur og tjenesteydelser i godstransportsektoren, til strukturomlægning af vejtransporten og til udvikling af kombineret transport«

(meddelt under nummer K(2004) 1376)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2006/417/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

den 20. juni 2001 og registreret som DG TREN A/61295.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 5. februar 2001, registreret i Generalsekretariatet den 9. februar 2001, gav de italienske myndigheder i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, Kommissionen meddelelse om et regionallovsforslag, som tog sigte på udvikling af kombineret transport. Meddelelsen blev af Europa-Kommissionens generalsekretariat registreret under nummer N 134/01.

(2) Da meddelelsen var ufuldstændig, bad Kommissionen i sit brev D(01) 5496 af 5. april 2001 om yderligere oplysninger. Besvarelsen af dette brev blev modtaget

(3) Kommissionen sendte derpå den 27. august 2001 de italienske myndigheder et brev, hvori den anmodede om yderligere oplysninger. De italienske myndigheder bad i deres brev af 9. oktober 2001, der blev registreret som DG TREN A/67862, om en udsættelse af fristen for besvarelse af denne anmodning. Kommissionen gav denne udsættelse i sit brev af 9. november 2001. Et møde mellem Kommissionens og de italienske myndigheders repræsentanter blev afholdt den 19. december 2001. Svaret på den anden anmodning om oplysninger kom med brev af 24. juli 2002, der blev registreret som DG TREN A/64121.

(4) Kommissionen sendte en ny anmodning om oplysninger den 7. oktober 2002. Svaret kom med brev af 21. november 2002, der blev registreret som SG(2002) A/11582. Et møde med de italienske myndigheders repræsentanter blev afholdt den 18. december 2002.

(5) Kommissionen anmodede i sit brev af 22. januar 2003 om yderligere afklaring. Svaret kom med brev af 25. marts 2003, der blev registreret som DG TREN A/16616.

(6) Det sidste brev blev sendt af Kommissionen den 27. maj 2003. Svaret på denne henvendelse kom med brev af 4. juli 2003 (SG A/6389). Den sidste afklaring skete ved brev af 17. juli 2003 (SG A/6942).

⁽¹⁾ EUT C 311 af 20.12.2003, s. 18.

- (7) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen anmodede også eventuelle berørte parter om at fremsætte bemærkninger.
- (8) Italien fremsatte sine egne bemærkninger i brev af 27. januar 2004, der blev registreret den 28. januar 2004.
- (9) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra andre interesserede parter.
- (13) Støttemodtageren var forpligtet til at opkræve betaling for benyttelse af de nye forbindelser svarende til den modtagne støttes intensitet. Denne forpligtelse forekom imidlertid ikke at være tilstrækkelig til at sikre disse forbindelsers fremtidige rentabilitet.
- (14) *Proportionalitet.* Den planlagte støtteintensitet på 30 % af de faktiske omkostninger (forskellen mellem støttemodtagerens omkostninger og indtægter ved driften af den forbindelse, støtten skulle gives til) ville ikke sikre, at den sædvanlige ⁽³⁾ maksimale støttegrænse på 30 % af de støtteberettigede omkostninger blev overholdt.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Støttetype

- (10) Den pågældende støtteforanstaltning vedrørte igangsættelsesstøtte til udvikling af nye jernbane- og skibsforbindelser. Modtagerne var ifølge forslaget foretagender (offentlige eller private), der beskæftiger sig med godsbehandling, støtteperioden var på højst tre år, og formålet var at oprette nye jernbanegodsforbindelser med skift af transportform i handelshavne eller på terminaler til kombineret transport i regionen og at oprette nye cabotageforbindelser med sejlads til eller fra handelshavne i Friuli-Venezia Giulia (artikel 8 i regionallovsforslag nr. 106/1/A).
- (15) *Ingen uberettiget konkurrenceforvridning.* Foranstaltningen må ikke føre til omladning af trafikstrømmen mellem nabohavne eller allerede eksisterende anlæg til kombineret transport, og således tiltrække sig godstransport, som allerede foregår ved hjælp af kombineret transport.
- (16) Lovforslaget indeholdt ingen sikkerhed for, at den konkurrenceforvridning, foranstaltningen ville medføre, blev af en acceptabel størrelse.

2.2. Begrundelse for at indlede procedure

- (11) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, og anmode de italienske myndigheder om uddybende bemærkninger blev truffet efter den indledende behandling af det anmeldte udkast. Navnlig var der tvivl om, om foranstaltningerne med sikkerhed kunne gennemføres på en sådan måde, at de var både nødvendige og nøje afstemt efter formålet.
- (17) Kommissionen fandt, at gennemsigthed og ensartet behandling af virksomhederne ikke var tilstrækkeligt sikret ved offentliggørelse i den officielle lokaltidende og en kortfattet notits i mindst to dagblade, hvoraf et er landsdækkende.

Kommissionen havde sin tvivl, især hvad angår de i betragtning 12-17 anførte aspekter.

3. BEMÆRKNINGER FRA ITALIEN

De italienske myndigheder har ved brev af 27. januar 2004 via den faste repræsentation meddelt, at de har besluttet at trække den anmeldte foranstaltning i artikel 8 i lovforslag nr. 106/1/A, tilbage.

4. KONKLUSIONER

Efter tilbagetrækning af støtteforanstaltningen —

- (12) *Støtteforanstaltningernes bæredygtighed.* Bortset fra de nationale forbindelser skulle foranstaltningen fremme oprettelse af forbindelser mellem regionen og Central- og Østeuropa. Kommissionen mente, at de italienske myndigheder for at sikre, at projektet var rentabelt på

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

⁽³⁾ Den maksimale støtteintensitet ifølge Marco Polo-forslaget, KOM(2002) 54 endelig af 28.5.2002 (EFT C 126 E af 28.5.2002, s. 354); støtte C 65/2000 — Frankrig — »Aid au démantèlement de lignes de transport maritime à courte distance« (EFT C 37 af 3.2.2001, s. 16).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kommissionen afslutter den procedure, der blev indledt den 11. november 2003.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik

Udfærdiget i Bruxelles, 20. april 2004.

På Kommissionens vegne
Loyola DE PALACIO
Næstformand

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION 2006/418/FUSP

af 12. juni 2006

om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som i kapitel III indeholder en oversigt over foranstaltninger til bekæmpelse af en sådan spredning, som skal træffes både i EU og i tredjelande.

(2) EU er aktivt i gang med at gennemføre denne strategi og iværksætte de foranstaltninger, der er opført i oversigten i strategiens kapitel III, især ved at stille finansielle midler til rådighed for specifikke projekter, der gennemføres af multilaterale organisationer, såsom Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA).

(3) Rådet vedtog den 17. november 2003 fælles holdning 2003/805/FUSP ⁽¹⁾ om styrkelse af multilaterale aftaler og fremme af deres universelle karakter på området for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler. I denne fælles holdning opfordres der bl.a. til at fremme indgåelsen af altomfattende IAEA-kontrolaftaler og tillægsprotokoller, og EU forpligtes til at arbejde hen imod at gøre tillægsprotokollerne og de altomfattende kontrolaftaler til normen i IAEA's verifikationsordning.

(4) Rådet vedtog den 17. maj 2004 fælles aktion 2004/495/FUSP ⁽²⁾ om støtte til IAEA's aktiviteter under dens nukleare sikkerhedsprogram og inden for

(5) Rådet vedtog den 18. juli 2005 fælles aktion 2005/574/FUSP ⁽³⁾ om støtte til IAEA's aktiviteter under dens nukleare sikkerhedsprogram og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben.

(6) Da Rådet den 22. december 2003 for EU's vedkommende vedtog direktiv 2003/122/Euratom ⁽⁴⁾ om kontrol med lukkede højaktive strålekilder og ukontrollerede strålekilder, er forbedring af kontrollen med højaktive strålekilder i alle tredjelande i overensstemmelse med G8's erklæring og aktionsplan om sikring af strålekilder fortsat et vigtigt mål.

(7) De kontraherende parter og Det Europæiske Atomenergifællesskab enedes i juli 2005 ved konsensus om at ændre konventionen om den fysiske beskyttelse af nukleart materiale med henblik på at udvide anvendelsesområdet til også at omfatte nukleart materiale og nukleare anlæg i forbindelse med fredelig anvendelse og oplagring i hjemlandet samt transport og vil pålægge de kontraherende parter at kriminalisere overtrædelser.

(8) I september 2005 blev den internationale konvention om bekæmpelse af nuklear terrorisme (konventionen om nuklear terrorisme) åbnet for undertegnelse. Når den er trådt i kraft, vil de kontraherende parter i medfør heraf blive pålagt at kriminalisere overtrædelser af konventionen.

(9) IAEA forfølger de samme mål som dem, der er omhandlet i betragtning 3-8. Dette sker ved gennemførelse af IAEA's nukleare sikkerhedsplan, som finansieres gennem frivillige bidrag til organisationens nukleare sikkerhedsfond —

⁽¹⁾ EUT L 302 af 20.11.2003, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 182 af 19.5.2004, s. 46.

⁽³⁾ EUT L 193 af 23.7.2005, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT L 346 af 31.12.2003, s. 57.

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

En detaljeret beskrivelse af disse projekter findes i bilaget.

Artikel 1

1. Med henblik på at sikre en umiddelbar og praktisk gennemførelse af nogle af elementerne i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben støtter EU IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol for at fremme følgende målsætninger:

- arbejde i retning af universalisering af internationale instrumenter i forbindelse med ikke-spredning og nuklear sikkerhed, herunder kontrolaftalerne og tillægsprotokollen
 - øget beskyttelse af spredningsfølsomme materialer og udstyr samt relevant teknologi, lovgivnings- og reguleringsbistand inden for områderne nuklear sikkerhed og kontrol
 - forbedret afsløring og imødegåelse af ulovlig handel med nukleare og andre radioaktive materialer.
2. IAEA-projekter, der svarer til foranstaltninger i EU's strategi, er de projekter, som sigter mod:

- at styrke de nationale love og administrative bestemmelser vedrørende gennemførelse af de relevante internationale instrumenter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol, herunder altomfattende kontrolaftaler og tillægsprotokollerne
- at bistå staterne med at skærpe sikkerheden for og kontrollen med nukleare og andre radioaktive materialer
- at styrke staternes kapacitet til at afsløre og imødegå ulovlig handel med nukleare og andre radioaktive materialer.

Disse projekter vil blive gennemført i lande, der har brug for bistand på disse områder, efter en første vurdering, der foretages af et eksperthold.

Artikel 2

1. Formandskabet, der bistås af Rådets generalsekretær/den højtstående FUSP-Repræsentant, er ansvarlig for gennemførelsen af denne fælles aktion. Kommissionen tilknyttes denne opgave fuldt ud.

2. Kommissionen overvåger, at det i artikel 3 omhandlede finansielle bidrag fra EU forvaltes korrekt.

3. Den tekniske gennemførelse af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekt overdrages til IAEA, der udfører sin opgave under formandskabets ansvar og under tilsyn af generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Med henblik herpå indgår generalsekretæren/den højtstående repræsentant de nødvendige arrangementer med IAEA.

4. Valget af begunstigede og aktioner foretages af gennemførelsesinstansen på grundlag den første vurdering, jf. artikel 1, stk. 2. Medlemsstaterne og Kommissionen vil blive hørt i den kompetente rådsarbejdsgruppe.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter er på 6 995 000 EUR.

2. Forvaltningen af de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Unions almindelige budget, jf. stk. 1, skal ske i overensstemmelse med Fællesskabets procedurer og regler på budgetområdet, bortset fra at eventuelle forfinansieringer ikke forbliver Fællesskabets ejendom.

3. Med henblik på afholdelsen af de i stk. 1 omhandlede udgifter indgår Kommissionen en specifik finansieringsaftale med IAEA i overensstemmelse med IAEA's regler og bestemmelser. Det skal fremgå af aftalen, at IAEA sørger for, at EU's bidrag til projektet bliver synligt i en grad, der svarer til dets størrelse.

Artikel 4

Formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne fælles aktion på grundlag af regelmæssige rapporter fra IAEA. Kommissionen inddrages fuldt ud og forelægger oplysninger om de finansielle aspekter af gennemførelsen af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekt.

Artikel 5

Denne fælles aktion har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Den ophører den 12. september 2007.

Artikel 6

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 2006.

På Rådets vegne
U. PLASSNIK
Formand

BILAG

EU's støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben

1. BESKRIVELSE

Det internationale samfund har, navnlig på den internationale konference om nuklear sikkerhed »Fremtidige overordnede retningslinjer«, der blev afholdt i marts 2005 i London, erkendt, at risikoen for, at nukleare terrorhandlinger lykkes, fortsat er for høj. Det internationale samfund har reageret kraftigt og taget flere initiativer med henblik på at forebygge, at nukleare eller andre radioaktive materialer falder i hænderne på kriminelle og terrorister.

Samtidig er IAEA's kontrol fortsat et uundværligt redskab til opbygning af tillid mellem staterne med hensyn til nukleare ikke-spredningsvirksomheder og til fremme af fredelig anvendelse af nukleart materiale.

Den seneste internationale udvikling har resulteret i et nyt og forbedret sæt internationale retsinstrumenter, der er relevante i forbindelse med nuklear sikkerhed og kontrol. I juli 2005 vedtog de kontraherende stater en ændring af konventionen om den fysiske beskyttelse af nukleart materiale; konventionen om nuklear terrorisme blev åbnet for undertegnelse i september 2005, og i april 2004 vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 1540, der omhandler masseødelæggelsesvåben og ikke-statslige aktører. FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 fra 2001 appellerer til alle stater om så hurtigt som muligt at undertegne de relevante internationale konventioner og protokoller, der omhandler terrorisme.

Indtil nu har mere end 80 stater givet politisk tilsagn om gennemførelse af adfærdskodeksen for radioaktive kilders sikkerhed og sikring ⁽¹⁾. Derudover vedtog IAEA's ordinære konference og Styrelsesråd i 2005 en række resolutioner og beslutninger, der skal styrke IAEA's kontrolsystem ⁽²⁾.

Staternes gennemførelse af disse internationale instrumenter kan lettes betydeligt bl.a. med bistand fra IAEA's nukleare sikkerhedsplan 2006-2009, der blev godkendt af IAEA's Styrelsesråd i september 2005 ⁽³⁾. Dette er en fortsættelse af handlingsplanen for bekæmpelse af nuklear terrorisme 2003-2005 ⁽⁴⁾. Den nye nukleare sikkerhedsplan omfatter tre aktivitetsområder: 1) vurdering af behovene, analyse og koordination, 2) forebyggelse og 3) afsløring og imødegåelse. Den indeholder desuden en del, der omtales som »Activities Supporting Nuclear Security«, og som omfatter aktiviteter, der oprindeligt blev fastlagt på grundlag af deres sikkerheds- og kontrolmæssige formål, men som desuden kunne bruges, fordi de bidrager betydeligt til den nukleare sikkerhed.

Internationale kontrolforanstaltninger, som gennemført af IAEA, udgør et vigtigt middel til at kontrollere, om staterne opfylder deres ikke-spredningstilsagn og -forpligtelser. Det er af afgørende betydning, at den nødvendige nationale lovgivning med henblik på gennemførelse af en samlet kontrolaftale med IAEA og, om nødvendigt en tillægsprotokol, er sat i kraft ⁽⁵⁾. Gennemførelsen kræver, at en stat, der indgår sådanne aftaler, opretholder et effektivt statsligt system til redegørelse for og kontrol med nukleart materiale (SSAC). I september 2005 pålagde IAEA's Styrelsesråd organisationens sekretariat med de forhåndenværende ressourcer at bistå de stater, hvis kontrolaftaler har protokoller for mindre mængder (SQP) tilknyttet, herunder også stater, som ikke er medlemmer af organisationen, med at udarbejde og ajourføre sådanne SSAC'er.

Den nukleare sikkerhedsplan 2006-2009 sigter mod at nå en række mål, der for visse deles vedkommende svarer til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben. Disse giver en samlet løsningsmodel for nuklear sikkerhed, herunder forskriftsmæssig kontrol af, regnskab med og beskyttelse af nukleare og andre radioaktive materialer under anvendelse, oplagring og transport, »fra vugge til grav«, på kort såvel som på lang sigt. Skulle beskyttelsen slå fejl, bør der imidlertid være fastlagt nogle backup-foranstaltninger, så man kan afsløre tyveri eller forsøg på at smugle materialet over landegrænserne og som svar på eventuelle ondsindede handlinger, hvori nukleare eller andre radioaktive materialer indgår.

⁽¹⁾ GOV/2003/49-GC(47)/9. Desuden indeholder dokumentet: »Measures to Strengthen International Cooperation in Nuclear, Radiation, Transport Safety and Waste Management: Promoting Effective and Sustainable National Regulatory Infrastructure for the Control of Radiation Sources« (GOV/2004/52-GC(48)/15) passager, der er relevante for samarbejdet mellem IAEA og EU som led i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben. Disse aktiviteter er også afspejlet i »Activities Supporting Nuclear Security« i IAEA's nukleare sikkerhedsplan 2006-2009.

⁽²⁾ I september 2005 besluttede IAEA's Styrelsesråd, at den såkaldte »protokol om mindre mængder« (SQP) med henblik på at styrke kontrolsystemet fortsat skulle være en del af organisationens kontrolsystem med forbehold af ændringer i standardteksten og i SQP-kriterierne; den ordinære IAEA-konference vedtog i 2005 en resolution, hvori den bl.a. bemærkede, at der i en stat med en samlet kontrolaftale suppleret med en gældende tillægsprotokol vil være tale om, at disse foranstaltninger betyder, at den pågældende stat har en styrket kontrolstandard.

⁽³⁾ GOV/2005/50-GC(49)/17.

⁽⁴⁾ GOV/2002/10.

⁽⁵⁾ Jf. organisationens handlingsplan »Plan of Action to Promote the Conclusion of Safeguards Agreements and Additional Protocols«, som IAEA har offentliggjort.

IAEA er ved at lægge sidste hånd på gennemførelsen af Rådets fælles aktion 2004/495/FUSP og er i gang med at gennemføre Rådets fælles aktion 2005/574/FUSP. Under inddragelse af bidrag fra EU har IAEA iværksat en række større aktiviteter til støtte for bestræbelserne i de modtagende stater i Kaukasus, Centralasien, Sydøsteuropa og Balkanregionen samt Nordafrika, Middelhavsområdet i Mellemøsten på at styrke nuklear sikkerhed og gennemføre internationale kontrolforanstaltninger i disse lande.

Der er fortsat et udbredt ønske om støtte til disse bestræbelser ikke blot blandt alle IAEA's medlemsstater, men også i stater, som ikke er medlemmer af IAEA. De støtteberettigede lande er:

- i Sydøsteuropa: Tyrkiet, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Serbien og Montenegro, Republiken Moldova og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
- i Centralasien: Kasakhstan, Kirgisistan, Usbekistan, Tadsjikistan og Turkmenistan
- i Kaukasus-regionen: Armenien, Aserbajdsjan og Georgien
- i Middelhavsregionen i Mellemøsten: Israel, Jordan, Libanon og Syrien, og
- i Afrika ⁽¹⁾: I alt op mod 20-25 lande i Afrika forventes at modtage støtte til forbedring af den nukleare sikkerhed under forskellige projekter. Andre lande kan blive inddraget i regionale uddannelsesaktiviteter.

Den endelige udvælgelse af, hvilke afrikanske lande der skal modtage støtte, vil foregå på grundlag af behovsvurderingsfasen, der omfatter vurderingsmissioner og evaluering af allerede foreliggende oplysninger i hovedkvartererne. Støtteaktiviteterne for hvert projekt vil fokusere på de lande i regionen, der har større aktiviteter inden for hvert enkelt af projektområderne:

- Opgradering af den fysiske sikkerhed er planlagt i 4-6 af de 8 lande i regionen, som har atomreaktorer; styrkelse af radioaktive strålekilders sikkerhed er planlagt i 5-7 af de 10 lande, der anvender og oplagrer meget sårbare kilder
- Støtte til opgradering af kapaciteten til at afsløre ulovlig handel med nukleare eller andre radioaktive materialer er planlagt i 5-6 af de lande, hvor risikoen for ulovlig handel ifølge IAEA's oplysninger er størst i betragtning af, at der findes nukleart materiale og radioaktive strålekilder i landet og i nabolandene
- Service og støtte til evaluering af lovgivningsrammen med hensyn til strålingssikkerhed og sikkerhed omkring radioaktive strålekilder er planlagt i de 12 lande, hvor behovet for forbedringer af lovgivningsrammen er størst. Lovgivningsstøtte er planlagt i 6 lande
- Uddannelse tilbydes på regional basis til flest mulige deltagere i Afrika under hensyn til de midler, der er til rådighed.

Først vil behovet for forbedret nuklear sikkerhed blive evalueret i de nye lande, der er nævnt i EU's fælles aktion, for at der kan ske en prioritering med hensyn til støtte. Med henblik herpå vil et hold af anerkendte eksperter evaluere den aktuelle status med hensyn til det nukleare sikkerhedssystem i disse lande og give henstillinger med hensyn til forbedringer. Henstillingerne vil danne grundlag for fastlæggelsen af den efterfølgende bistand, idet de omfatter den aktuelle status og behovet for forbedringer med hensyn til forebyggelse, afsløring af og imødegåelse af ondsindede handlinger, der omfatter nukleare og andre radioaktive materialer, herunder materialer, der ikke anvendes til nukleare formål, samt nukleare anlæg. Der vil blive opstillet prioriteringer og udvalgt et antal lande til hvert projekt med henblik på finansiering over det budget, som stilles til rådighed gennem støtten fra EU. Udviklingen af de menneskelige ressourcer gennemføres som led i det uddannelsesprogram, som IAEA udarbejder, og som i vidt omfang bygger på en regional tilgang. Deltagelse af eksperter fra flest mulige af de støtteberettigede lande vil blive støttet under hensyn til de finansielle ressourcer, der er til rådighed.

⁽¹⁾ Algeriet, Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Cameroun, Kap Verde, Den Centralafrikanske Republik, Tchad, Comorerne, Congo (Brazzaville), Côte d'Ivoire, Den Demokratiske Republik Congo, Djibouti, Egypten, Ækvatorialguinea, Eritrea, Etiopien, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Kenya, Lesotho, Liberia, Libyen, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretanien, Mauritius, Marokko, Mozambique, Namibia, Niger, Nigeria, Rwanda, São Tomé og Príncipe, Senegal, Seychellerne, Sierra Leone, Somalia, Sydafrika, Sudan, Swaziland, Togo, Tunesien, Uganda, Den Forenede Republik Tanzania, Zambia og Zimbabwe.

Derefter vil projekterne blive gennemført i de udvalgte lande på følgende tre områder:

1. *Bistand på lovgivnings- og forskriftsområdet*

Retsgrundlaget for nuklear sikkerhed omfatter i store træk internationale instrumenter og anerkendte principper (traktater, konventioner, aftaler, normer, IAEA-standarder, adfærdskodekser og vejledende dokumenter samt henstillinger), som gennemføres af de nationale myndigheder med henblik på at kontrollere nukleart materiale og andre radioaktive strålekilder. Denne brede vifte af normer (hvoraf mange er udviklet i IAEA-regi) udgør en ramme for sikker anvendelse af nukleart materiale, andre radioaktive stoffer eller anlæg i tilknytning hertil - såvel dem, der opererer med store nukleare programmer, som dem, der kun udfører begrænsede nukleare aktiviteter.

En passende national lovgivning og en lovfæstet kontrolinfrastruktur er en forudsætning for en vellykket nuklear sikkerhedsordning. Den nationale gennemførelseslovgivning bør udgøre en ramme i form af principper og generelle bestemmelser, der giver bemyndigede statslige myndigheder mulighed for at udøve de fornødne regulermæssige funktioner, og som opstiller retningslinjer, der skal følges af alle, der er involveret i den pågældende regulerede virksomhed. I mange stater er denne lovgivning utilstrækkelig, og lovgivningsinfrastrukturen eksisterer enten ikke eller er utilstrækkelig. Sådanne mangler kombineret med utilstrækkelige lovfæstede kontrolinfrastrukturer fører til en svækkelse af den samlede sikkerhedsordning. Målet bør derfor være at styrke eller etablere passende nationale lovgivnings- og forskriftsrammer og anvende de relevante foranstaltninger effektivt.

Radioaktive materialer anvendes ofte til ikke-nukleare formål, f.eks. til medicinske eller industrielle formål. Nogle af disse strålekilder er stærkt radioaktive og tilhører kategori 1-3 som defineret i IAEA-dokumentet »Categorization of radioactive sources«. Disse strålekilder kan, hvis de ikke i tilstrækkelig grad er underlagt lovfæstet kontrol og beskyttelse, falde i de forkerte hænder og benyttes til ondsindede handlinger. Lovgivningsinfrastrukturen for strålesikkerhed og sikkerheden omkring radioaktive strålekilder skal være effektiv og fungere hensigtsmæssigt i overensstemmelse med de internationale standarder, retningslinjerne i adfærdskodeksen for radioaktive kilders sikkerhed og sikring og den tilhørende import-/eksportvejledning samt god praksis.

Indgåelse af kontrolaftaler og tillægsprotokoller med IAEA er en effektiv foranstaltning, der fremmer omhyggelig national og international kontrol med nukleart materiale og teknologier i relation hertil. Det er vigtigt, at den nationale gennemførelseslovgivning klart fastlægger, hvilke former for nuklear virksomhed, hvilke nukleare anlæg og hvilket nukleart materiale der er omfattet af sikkerhedskontrollen. Stater, der har indgået en tillægsprotokol, skal desuden sikre, at deres nationale gennemførelseslovgivning er blevet revideret, så de er i stand til at opfylde de yderligere forpligtelser, der følger af tillægsprotokollen. Den nationale lovgivning bør navnlig revideres med henblik på at give det tilsynsorgan, der er udpeget til at gennemføre og iværksætte de indgåede kontrolaftaler, et øget ansvar og øgede beføjelser.

Staterne accepterer også forpligtelsen til at leve op til internationale normer for nuklear sikkerhed, når de bliver part i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer eller ratificerer ændringen af denne konvention, og når de bliver part i konventionen om bekæmpelse af nuklear terrorisme. Derudover forpligter De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) alle stater til at indføre national kontrol, herunder indførelse af passende kontrol med materialer i relation til kernevåben.

Staternes forpligtelser, som er medtaget i ovennævnte internationale instrumenter inden for nuklear sikkerhed, har ført til en sidestilling af forpligtelserne vedrørende sikkerhed i forbindelse med nukleare materialer og anlæg og andre radioaktive strålekilder. Disse forpligtelser omfatter foranstaltninger til etablering af en lovgivningsramme for strålesikkerhed og sikkerhed omkring radioaktive strålskilder, regnskaber og kontrolforanstaltninger, fysiske beskyttelsesforanstaltninger, import- og eksportkontrol og kriminalisering af ulovlige handlinger.

2. *Styrkelse af sikkerheden omkring og kontrollen med nukleare og andre radioaktive materialer*

Der skal gøres fyldestgørende rede for de materialer, der anvendes eller oplagres i nukleare anlæg og lokaliteter, og materialerne skal beskyttes mod tyveri og sabotage. Ved hjælp af effektive regler fastlægges det, hvilke elementer der kræver gennemførelse på henholdsvis statsniveau og virksomhedsniveau. Det er også af yderste vigtighed, at kraftige og sårbare strålekilder med ikke-nukleare anvendelsesformål beskyttes fysisk mod ondsindede handlinger, mens de anvendes eller oplagres, og når der ikke længere er brug for dem, skal de demonteres, bortskaffes eller oplagres på et sikkert sted som radioaktivt affald.

Alle stater med kontrolaftaler skal etablere og opretholde SSAC'er, som er underlagt sikkerhedskontrol. IAEA skønner dog, at sådanne systemer enten ikke findes eller er utilstrækkelige i mange IAEA-medlemsstater, som er part i sådanne aftaler. Denne situation er særlig udbredt blandt de ca. 120 stater, som ikke har nukleare anlæg.

3. Styrkelse af staternes evne til at afsløre og inødegå ulovlig handel

Ulovlig handel vedrører modtagelse, levering, anvendelse, overførsel eller bortskaffelse af nukleart materiale eller andre radioaktive materialer uden tilladelse, uanset om det sker forsætligt eller uforsætligt, og uanset om internationale grænser passerer eller ej.

En terrorists hjemmelavede nukleare sprængladning eller anordning til strålespredning forudsætter, at materialet er fremskaffet via ulovlig handel. Dertil kommer, at følsomt udstyr og teknologi til fremstilling af følsomt materiale til eller til konstruktion af en primitiv nuklear sprængladning også kan være fremskaffet via ulovlig handel. Det betyder formentlig ofte, at materiale eller teknologi må overføres fra land til land, inden materialet når frem til sit bestemmelsessted. For at kunne bekæmpe den ulovlige handel må staterne derfor have fastlagt de nødvendige regler, og de må have tekniske systemer (herunder brugervenlige instrumenter) og tilgængelige procedurer og oplysninger ved grænseposterne, så forsøg på smugling af radioaktive materialer (herunder fissile radioaktive materialer) eller ulovlig handel med følsomt udstyr og teknologi kan afsløres.

Der skal ligeledes træffes effektive foranstaltninger med henblik dels på forebyggelse af sådanne handlinger og dels på beslaglæggelse af ethvert radioaktivt materiale. Retshåndhævelsesmyndighederne (toldvæsen, politi mv.) er ofte ikke uddannet i brugen af detektionsudstyret og er ikke fortrolig med det følsomme udstyr og den følsomme teknologi. Videreuddannelse af dette personale er derfor afgørende for, at foranstaltninger, der sættes i værk til afsløring af ulovlig handel, fører til et godt resultat. De forskellige personalekategorier bør tilbydes forskellig videreuddannelse både i anvendelse af detektionsudstyret og aflæsning af udstyret, således at de kan træffe afgørelse om evt. videre foranstaltninger.

Der er stort behov for støtte på dette område, fordi man er blevet mere bevidst om den trussel, som dette område indebærer, og fordi der findes udstyr og metoder, som kan forbedre grænseovervågningskapaciteten.

2. MÅL

Overordnet mål: at forbedre den nukleare sikkerhed i udvalgte lande.

2.1. Evalueringsfasen: Finansiering af internationale nukleare sikkerhedsmissioner

IAEA vil foretage en evaluering for at fastslå behovet for at styrke den nukleare sikkerhed i de berørte lande, hvor en sådan evaluering ikke er gennemført. For de andre identificerede landes vedkommende vil den evaluering, der tidligere er foretaget, blive ajourført. Evalueringen vil alt efter behov omfatte den fysiske beskyttelse og sikkerheden i forbindelse med nukleare og ikke-nukleare formål, foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig handel samt den nødvendige lovgivningsramme. Resultaterne af den samlede evaluering vil blive lagt til grund for udvælgelsen af de lande, hvor projekterne skal gennemføres.

De projekter, der er skitseret i det foregående, vil:

- i hvert enkelt land evaluere forholdene omkring den fysiske beskyttelse af nukleare og andre radioaktive materialer og beskyttelsen af alle nukleare eller forskningsmæssige anlæg eller lokaliteter, hvor disse materialer anvendes eller oplagres; udpege et antal anlæg og lokaliteter, der indeholder disse materialer, med henblik på efterfølgende opgradering og støtte
- i hvert enkelt land evaluere behovene med hensyn til opgradering af sikkerheden omkring radioaktive strålekilder; pege på eventuelle svagheder og mangler i forhold til internationale standarder og adfærdskodeksen, der gør en forbedring af lovgivningsrammen påkrævet, og afdække behovet for yderligere at beskytte kraftige, sårbare strålingskilder. Hvilket udstyr der specifikt kræves for at yde beskyttelse, vil også blive besluttet på grundlag af evalueringen
- i hvert enkelt land evaluere den aktuelle status med hensyn til kapacitet til bekæmpelse af ulovlig handel samt fastlægge behovene i forbindelse med de fornødne forbedringer.
- i hvert enkelt land evaluere situationen med hensyn til SSAC og indkredse behovene for nødvendige forbedringer.

2.2. Gennemførelse af specifikke aktioner, der efter evalueringsfasen udpeges som prioriteter

Projekt 1:

Bistand på lovgivnings- og forskriftsområdet

Projektformål:

- at styrke de nationale lovgivnings- og forskriftsrammer i forbindelse med nukleare og andre radioaktive materialer under hensyn til de relevante internationale instrumenter og anerkendte principper inden for nuklear sikkerhed og de eksisterende synergier med nationale systemer for strålingssikkerhed
- at forbedre den nationale rammelovgivning med henblik på gennemførelse af kontrolaftaler og tillægsprotokoller, der er indgået mellem stater og IAEA
- at styrke den nationale forskriftsramme for strålesikkerhed og sikkerhed omkring radioaktive strålekilder.

Projektresultater:

- udvikling og vedtagelse af en samlet, konsekvent og effektiv lovgivning på nationalt plan og dermed bidrage til et harmoniseret, styrket og mere universelt nukleart sikkerhedssystem
- udvikling og vedtagelse (på de nationale sprog) af den nationale lovgivning, der er nødvendig for, at staterne kan opfylde deres forpligtelser i henhold til kontrolaftaler og tillægsprotokoller indgået med IAEA
- etablering/opgradering af den nationale lovgivningsramme med hensyn til strålingssikkerhed og sikkerhed omkring radioaktive strålekilder ved hjælp af rådgivning, udstyr og videreuddannelse via »Radiation Safety Infrastructure Appraisal« (RaSIA) i overensstemmelse med de internationale standarder, retningslinjerne i adfærdskodeksen for radioaktive kilders sikkerhed og sikring samt god praksis.

Projekt 2:

Styrkelse af sikkerheden omkring og kontrollen med nukleare og andre radioaktive materialer

Projektformål:

- at styrke den fysiske beskyttelse af nukleare faciliteter og af nukleare og andre radioaktive materialer i forbindelse med nukleare anvendelser i udvalgte lande
- at forbedre kontrollen med og den fysiske beskyttelse af radioaktive materialer i forbindelse med ikke-nukleare anvendelser i de udvalgte lande, og
- at styrke de statslige systemer for regnskab og kontrol (SSAC) med henblik på gennemførelse af kontrolaftaler og tillægsprotokoller, herunder i stater med »protokoller om mindre mængder«.

Projektresultater:

- den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og andre radioaktive materialer i udvalgte nukleare anlæg og lokaliteter er blevet opgraderet
- sårbare kilder med ikke-nukleare anvendelsesformål er blevet beskyttet eller alt efter behov demonteret og overført til sikker oplagring i de udvalgte lande
- den nationale lovgivningsramme for fysisk beskyttelse er forbedret gennem ekspertbistand
- etablering og opretholdelse af effektive statslige systemer for regnskab og kontrol (SSAC), der kan gennemføre kontrolaftaler og tillægsprotokoller, herunder i stater med »protokoller om mindre mængder«
- uddannelse af personale i de lande, der kan modtage støtte.

Projekt 3:

Styrkelse af staternes evne til at afsløre og imødegå ulovlig handel.

Projektformål:

— at forbedre staternes evne til at afsløre og imødegå ulovlig handel i de udvalgte lande.

Projekresultater:

- forbedret indsamling og evaluering af oplysninger om ulovlig handel med nukleare materialer fra åbne kilder og fra staternes kontaktpunkter, så viden om ulovlig handel med nukleare materialer og omstændighederne i den forbindelse forbedres. Disse oplysninger vil også lette prioriteringen af de forskellige tiltag, der gøres for at bekæmpe ulovlig handel
- der er via ekspertbistand fastlagt nationale rammer til bekæmpelse af ulovlig handel og forbedring af den nationale koordinering af kontrollen med grænsetrafikken med radioaktive materialer, følsomt nukleart udstyr og teknologi i de udvalgte lande
- udstyr til grænseovervågning opgraderet ved udvalgte grænseovergange
- uddannelse af retshåndhævelsespersonale i de lande, der kan modtage støtte.

3. GYLDIGHEDSPERIODE

Evalueringen vil blive gennemført inden for en periode på tre måneder efter ikrafttræden af bidragsaftalen mellem Kommissionen og IAEA. De tre projekter vil blive gennemført sideløbende i de følgende 12 måneder.

Den samlede skønnede varighed af gennemførelsen af den fælles aktion er 15 måneder.

4. BEGUNSTIGEDE

De begunstigede er de lande, hvori vurderingen og de efterfølgende projekter gennemføres. Myndighederne i disse lande vil få hjælp til at fastslå, hvor der er svage punkter, og få støtte til at finde løsninger og til at øge sikkerheden. Kriterierne for at udpege landene til projekterne skal fastsættes, og det endelige valg af begunstigede og de behov, der skal dækkes i de udvalgte lande, skal foretages i samråd mellem gennemførelsesinstansen (IAEA) og formandskabet bistået af general sekretæren/den højtstående repræsentant i tæt konsultation med medlemsstaterne og Kommissionen i den kompetente rådsarbejdsgruppe. Disse beslutninger skal, når det er relevant, træffes på grundlag af forslag fra gennemførelsesinstansen (IAEA) i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i denne fælles aktion.

5. GENNEMFØRELSESINSTANS

IAEA får til opgave at gennemføre projektet. De internationale nukleare sikkerhedsmissioner vil blive gennemført efter det sædvanlige mønster for IAEA's missioner af eksperter fra IAEA og medlemsstaterne. De tre projekter vil blive gennemført direkte af IAEA og med udvalgte eksperter fra IAEA's medlemsstater eller kontrahenter. Når det drejer sig om kontrahenter, sker IAEA's levering af varer, arbejder eller tjenesteydelser i forbindelse med aktionen i overensstemmelse med IAEA's gældende regler og procedurer, som anført i Den Europæiske Unions bidragsaftale med IAEA.

6. TREDJEPARTERS DELTAGELSE

Dette projekt finansieres 100 % ved denne fælles aktion. Eksperterne fra IAEA's medlemsstater kan betragtes som tredjepartsdeltagere. De arbejder efter de almindelige regler for IAEA-eksperter.

7. SÆRLIGE BETINGELSER FOR INDGÅELSE AF KONTRAKTER

For at forbedre sikkerhedsordningerne for nukleare og andre radioaktive materialer, f.eks. radioaktive kilder, som oprindeligt blev leveret af Den Russiske Føderation, kan kontrakter om levering af varer, arbejder eller tjenesteydelser i nogle tilfælde tilbydes leverandører i Den Russiske Føderation, som har kendskab til den russiske teknologi.

8. MIDLER, DER SKØNNES NØDVENDIGE

EU's bidrag dækker evalueringen og gennemførelsen af de tre projekter som beskrevet under punkt 2.2. De anslåede udgifter er:

Nuklear sikkerhedsevaluering, herunder missioner	140 000 EUR
Projekt 1	1 200 000 EUR
Projekt 2	3 070 000 EUR
Projekt 3	2 385 000 EUR

Dertil kommer en reserve til uforudsete udgifter på omkring af 3 % af de støtteberettigede omkostninger (for et samlet beløb på 200 000 EUR).

9. ØKONOMISK REFERENCEGRUNDLAG TIL DÆKNING AF PROJEKTOMKOSTNINGERNE

De samlede projektomkostninger er på 6 995 000 EUR.

RÅDETS FÆLLES AKTION 2006/419/FUSP**af 12. juni 2006****om støtte til gennemførelsen af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som i kapitel III indeholder en oversigt over foranstaltninger til bekæmpelse af en sådan spredning, som det er nødvendigt at træffe både i EU og i tredjelande.
- (2) EU er aktivt i gang med at gennemføre denne strategi og er i færd med at iværksætte de foranstaltninger, der nævnt i dennes kapitel III, især gennem frigørelse af finansielle midler til støtte for specifikke projekter under ledelse af multilaterale institutioner, ydelse af teknisk bistand og ekspertbistand til stater, der har behov for en bred vifte af ikke-sprednings-foranstaltninger, og understøttelse af FN's Sikkerhedsråds rolle.
- (3) Den 28. april 2004 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd med enstemmighed resolution 1540, som er det første internationale instrument, der omhandler masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler og dertil knyttet materiel på en integreret og samlet måde. Den indfører bindende forpligtelser for alle stater med henblik på at forebygge og afskrække ikke-statslige aktører fra at tilegne sig sådanne våben og sådant våbenrelateret materiel.
- (4) FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) opfordrede staterne til at aflægge rapport til det udvalg under Sikkerhedsrådet, der blev nedsat ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) (i det følgende benævnt »1540-Udvalget«), om de skridt, de har taget eller agter at tage for at gennemføre resolutionen. Følgelig fremlagde formandskabet den 28. oktober 2004 på EU's vegne en rapport om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), medens de enkelte EU-medlemsstater fremlagde deres egne individuelle rapporter.
- (5) EU har foretaget demarcher over for tredjelande for at tilskynde dem til at fremlægge nationale rapporter i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004). Udarbejdelsen af nationale rapporter er ressourcekrævende og forudsætter, at de pågældende stater besidder den nødvendige tekniske viden. Derfor kan teknisk bistand og udveksling af erfaringer fra processen med at udarbejde nationale rapporter og vedtage foranstaltninger til gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) direkte medvirke til øget opfyldelse af rapporteringsforpligtelsen i henhold til resolutionen og til faktisk gennemførelse heraf.
- (6) Den 27. april 2006 vedtog FN's Sikkerhedsråd med enstemmighed resolution 1673 (2006), der forlængede 1540-Udvalgets mandat med to år og slog fast, at udvalget skulle intensivere sine bestræbelser på at fremme en fuldstændig gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) ved hjælp af et arbejdsprogram, outreach-aktiviteter, bistand og samarbejde. Resolutionen opfordrede også 1540-Udvalget til sammen med stater og internationale, regionale og subregionale organisationer at udforske, hvordan man kan udveksle erfaringer og drage lære heraf, og undersøge, hvilke programmer der findes, som vil kunne lette gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004).
- (7) 1540-Udvalget anbefalede i sin rapport, at de regionale og subregionale outreach-aktiviteter blev udvidet og intensiveret med henblik på — på en struktureret måde — at give staterne en rettesnor for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), idet 62 stater endnu ikke har fremlagt deres første nationale rapport, og at 55 af de stater, der har fremlagt deres første nationale rapport, endnu ikke har fremlagt de supplerende oplysninger og præciseringer, som 1540-Udvalget har udbedt sig.
- (8) 1540-Udvalget konkluderede også i sin rapport, at uden at medregne de stater, der ikke har fremlagt en rapport, har 32 stater i deres nationale rapporter anmodet om bistand til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004).
- (9) Sikkerhedsrådet pålagde den 9. juni 2004 FN's Afdeling for Nedrustning (FN-sekretariatet) at yde materiel og logistisk støtte til 1540-Udvalget og dets eksperter.
- (10) Den finansielle og administrative rammeaftale, som Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationer har indgået, udstikker en ramme for FN og Fællesskabet, så de kan udvide deres samarbejde, herunder et programmatisk partnerskab. Rammeaftalen skal gennemføres ved hjælp af den specifikke finansieringsaftale, som fastsat i denne fælles aktion.

- (11) Det påhviler Kommissionen at overvåge, at EU's finansielle bidrag anvendes korrekt —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

1. I tråd med EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der har som mål at understøtte FN's Sikkerhedsråds rolle og øge dets sagkundskab med hensyn til at tackle de udfordringer der er forbundet med spredning, støtter EU gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004).
2. Projekterne til støtte for gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), der svarer til foranstaltninger i EU's strategi tager sigte på:
 - at skabe øget bevidsthed om de krav, der knytter sig til FN's Sikkerhedsrådsresolution 1540 (2004), og om vigtigheden af dette internationale ikke-sprednings-instrument
 - at bidrage til at styrke tredjelandes nationale administrative kapacitet i tre regioner (Asien-Stillehavsområdet, Afrika og Latinamerika-Caribien) med hensyn til at udarbejde nationale rapporter om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004).

En detaljeret beskrivelse af projekterne findes i bilaget.

Artikel 2

1. Formandskabet, der bistås af Rådets generalsekretær/den højtstående FUSP-repræsentant, er ansvarligt for gennemførelsen af denne fælles aktion. Kommissionen inddrages fuldt ud.
2. Kommissionen overvåger, at det i artikel 3 omhandlede finansielle bidrag anvendes korrekt.
3. Den tekniske gennemførelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter overdrages til FN-sekretariatet (Afdelingen for Nedrustning) (i det følgende benævnt »FN-sekretariatet (DDA)«). Det udfører denne opgave under formandskabets ansvar og under tilsyn af generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Med henblik herpå indgår generalsekretæren/den højtstående repræsentant de nødvendige arrangementer med FN-sekretariatet (DDA).

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter er på 195 000 EUR.
2. De udgifter, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget med det i stk. 1 nævnte beløb, forvaltes efter de fællesskabsprocedurer og -regler, der gælder på budgetområdet, bortset fra at eventuelle forfinansieringer ikke forbliver Fællesskabets ejendom.
3. Med henblik på afholdelsen af de i stk. 1 omhandlede udgifter indgår Kommissionen en specifik finansieringsaftale med FN-sekretariatet (DDA) i overensstemmelse med organisationens regler og bestemmelser. Aftalen skal fastsætte, at FN-sekretariatet (DDA) skal sørge for, at EU's bidrag til projekterne bliver synligt i en grad, der svarer til bidragets størrelse.

Artikel 4

Formandskabet, der bistås af Rådets generalsekretær/den højtstående FUSP-repræsentant, aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne fælles aktion på grundlag af regelmæssige rapporter fra FN-sekretariatet (DDA). Kommissionen inddrages fuldt ud og fremlægger oplysninger om de finansielle aspekter af gennemførelsen af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter.

Artikel 5

Denne fælles aktion har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Den udløber den 12. juni 2008.

Artikel 6

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 2006.

På Rådets vegne
U. PLASSNIK
Formand

BILAG

EU'S STØTTE TIL GENNEMFØRELSEN AF DE FORENEDE NATIONERS SIKKERHEDSRÅDS RESOLUTION 1540 (2004)**1. Beskrivelse**

Den 28. april 2004 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd med enstemmighed resolution 1540, som er det første internationale instrument, der omhandler masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler og dertil knyttet materiel på en integreret og samlet måde. Alle EU-medlemsstater gik stærkt ind for dette ikke-sprednings-instrument. Ved resolutionen blev der nedsat et udvalg under Sikkerhedsrådet, som skulle aflægge rapport til Sikkerhedsrådet om gennemførelsen af resolutionen på grundlag af nationale rapporter. De nationale rapporter skulle omhandle de skridt, som staterne har taget eller agter at tage for at gennemføre resolutionen.

EU har foretaget demarcher over for tredjelande for at tilskynde dem til at fremlægge nationale rapporter i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004). Det erkendes i resolutionen, at nogle stater måske har behov for bistand til gennemførelsen af dens bestemmelser. Derfor kan teknisk bistand og udveksling af erfaringer fra processen med at udarbejde de nationale rapporter og vedtage foranstaltninger til gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) direkte medvirke til øget opfyldelse af rapporteringsforpligtelsen i henhold til resolutionen og til faktisk gennemførelse heraf.

Den 27. april 2006 vedtog FN's Sikkerhedsråd med enstemmighed resolution 1673 (2006), hvori det blev slået fast, at 1540-udvalget skulle intensivere sine bestræbelser på at fremme en fuldstændig gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) ved hjælp af bl.a. outreach-aktiviteter, bistand og samarbejde. 1540-Udvalget konkluderede i sin rapport fra april 2006, at eftersom 62 stater, der endnu ikke har fremlagt deres første nationale rapport, og 55 stater, der har fremlagt en sådan rapport, men som endnu ikke har fremlagt supplerende oplysninger og præciseringer, er koncentreret på tre geografiske områder (Afrika, Caribien og Det Sydlige Stillehav), og eftersom manglerne i de nationale rapporter følger visse regionale mønstre, bør aktiviteter med henblik på at bistå staterne med at opfylde kravene vedrørende gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) fokusere på de regioner og områder, hvor der er konstateret specifikke behov.

2. Projektbeskrivelse

Projekterne til støtte for gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds Resolution 1540 (2004), tager sigte på tre aspekter af gennemførelsen: at skabe øget bevidsthed om krav og forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), at bidrage til at styrke de nationale kapaciteter i tre målregioner (Afrika, Latinamerika-Caribien og Asien-Stillehavsområdet) med hensyn til at udarbejde nationale rapporter om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og at dele erfaringerne fra vedtagelsen af de nationale foranstaltninger, der kræves for at gennemføre resolutionen.

Projekterne bør tage hensyn til de konklusioner og henstillinger, der findes i rapporten fra det udvalg under Sikkerhedsrådet, der blev nedsat ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), navnlig for så vidt angår regionale behov og mangler i gennemførelsen af resolutionen samt nogle staters behov for teknisk bistand alt efter forholdene. En officiel erklæring i udvalget under Sikkerhedsrådet, der tilkendegiver en interesse for at være værtsnation for outreach-aktiviteterne i en af målregionerne betragtes som en forudsætning for EU-støtte.

Projektet omfattende Asien-Stillehavsområdet

Projektet består primært i tilrettelæggelse af en outreach-aktivitet i form af et seminar, der skal skabe øget bevidsthed om forpligtelserne i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og bidrage til at styrke de nationale kapaciteter med hensyn til at gennemføre resolutionen i målstatene. Seminaret vil kunne resultere i en kortlægning af bistandsbehov, som vil kunne tilgodeses senere gennem fremtidige EU-initiativer inden for teknisk bistand. I modtagerstaterne bør der fokuseres på deltagere på politisk plan. Outreach-aktivitetens dagsorden bør afspejle de særlige regionale forhold i forbindelse med gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og respektere den fælles aktions overordnede mål.

Kina har i udvalget under Sikkerhedsrådet yttet interesse for endnu i første halvdel af 2006 at være værtsnation for et regionalt seminar om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) med særlig fokus på eksportkontrol.

Projektet omfattende Afrika

Projektet består primært i tilrettelæggelse af en outreach-aktivitet i form af et seminar, der skal skabe øget bevidsthed om forpligtelserne i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og bidrage til at styrke de nationale kapaciteter med hensyn til at gennemføre resolutionen i målstatene. Seminaret vil kunne resultere i en kortlægning af bistandsbehov, som vil kunne tilgodeses senere gennem fremtidige EU-initiativer inden for teknisk bistand. I modtagerstaterne bør der fokuseres på deltagere på politisk plan. Outreach-aktivitetens dagsorden bør afspejle de særlige regionale forhold i forbindelse med gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og respektere den fælles aktions overordnede mål.

Ghana har positivt overvejet en anmodning i udvalget under Sikkerhedsrådet om at være værtsnation for et regionalt seminar om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), tidligst ved udgangen af 2006.

Projekt omfattende Latinamerika og Caribien

Projektet består primært i tilrettelæggelse af en outreach-aktivitet i form af et seminar, der skal skabe øget bevidsthed om forpligtelserne i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og bidrage til at styrke de nationale kapaciteter med hensyn til at gennemføre resolutionen i målstatene. Seminaret vil kunne resultere i en kortlægning af bistandsbehov, som vil kunne tilgodeses senere gennem fremtidige EU-initiativer inden for teknisk bistand. I modtagerstaterne bør der fokuseres på deltagere på politisk plan. Outreach-aktivitetens dagsorden bør afspejle de særlige regionale forhold i forbindelse med gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og respektere den fælles aktions overordnede mål.

Peru har erklæret sig villig til at tilrettelægge et regionalt seminar om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) inden udgangen af 2006.

Projektræsultater:

- øget bevidsthed blandt målstat og -regioner om deres forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) og om mulighederne for teknisk bistand
- bidrag til at styrke de nationale administrative kapaciteter i målstatene og -regionerne med hensyn til at aflægge rapport om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004)
- rapport med et referat af outreach-aktiviteterne, f.eks. seminarer, og en skriftlig vurdering af behovet for teknisk bistand.

3. Varighed

Projekternes samlede anslåede varighed er 24 måneder.

4. Modtagerstater

De stater, som seminaret primært tager sigte på, er staterne i tre målregioner, der ikke har fremlagt deres nationale rapporter om gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004). Stater, der allerede har opfyldt deres rapporteringsforpligtelser i henhold til resolutionen, men ikke har fremlagt de supplerende oplysninger eller præciseringer, som udvalget under Sikkerhedsrådet har udbedt sig, bør også indgå i målgruppen.

Den endelige udvælgelse af, hvilke stater indsatsen skal rettes imod, foretages af formandskabet bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant gennem dennes personlige repræsentant for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben på forslag af gennemførelsesinstansen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i denne fælles aktion.

De potentielle tekniske bistandsdonorer i og uden for regionen og relevante internationale, regionale og subregionale organisationer vil også blive opfordret til at deltage.

5. Gennemførelsesinstansen

FN-sekretariatet (Afdelingen for Nedrustning (DDA)) skal varetage den tekniske gennemførelse af projekterne inden for rammerne af den politiske koordination, der varetages af generalsekretæren/den højtstående repræsentant gennem dennes personlige repræsentant for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben. FN-sekretariatet (DDA) vil undertegne en aftale om støtte fra værtsnationen med de stater, der udpeges til at være værtsnationer. Værtsnationen deltager i projektgennemførelsen. Indkøb af varer, arbejder eller tjenesteydelser foretaget af FN-sekretariatet (DDA) i forbindelse med denne fælles aktion sker i overensstemmelse med gældende FN-regler og -procedurer som anført i EU's specifikke finansieringsaftale med FN-sekretariatet (DDA).

6. EU's anslåede finansielle bidrag

Projekterne samfinansieres af EU og andre donorer. EU bør fokusere på udgifter i forbindelse med målstaternes deltagelse i seminarer og udgifter til konferencer og eksperter. Udgifter, som relevante regionale og subregionale organisationer pådrager sig, kan også dækkes, for så vidt disse har direkte tilknytning til deltagelse i og tilrettelæggelse af aktiviteter i henhold til projekterne. FN-sekretariatet (DDA) er ansvarligt for den overordnede koordinering af bidragene fra andre donorer, der finansierer projekternes øvrige omkostninger. Nogle donorer kan yde bidrag til projektgennemførelsen direkte til værtsnationen. Det samlede anslåede omfang af EU's bidrag til gennemførelsen af projekter i Asien-Stillehavsområdet, Afrika og Latinamerika-Caribien er 195 000 EUR. Der kan overføres bidrag fra et projekt til et andet, hvis specifikke krav i udvalgte regioner tilsiger det.

Derudover indgår der en reserve til uforudsete udgifter på ca. 3 % af de støtteberettigede omkostninger (et samlet beløb på 3 395 EUR).

7. Det finansielle referencegrundlag til dækning af projektomkostningerne

De samlede projektomkostninger er på 195 000 EUR.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/88/EF af 14. december 2005 om ændring af direktiv 2000/14/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug

(Den Europæiske Unions Tidende L 344 af 27. december 2005)

Side 45, artikel 1, nr. 1), i skemaet ud for »Svejseaggregater og el-generatorer«, anden kolonne, tredje linje:

I stedet for: » $10 > P_{el}$ «

læses: » $P_{el} > 10$ «.
